

H. C. Andersen: Eventyr 162: Det er dig, fabelen sigter til! Smaahistorier I (1836) Originalversion. Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan, beklageligvis, opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning 'på tværs' bør dog være muligt.	H. C. Andersen: Eventyr 162: Det er dig, fablen sigter til! Småhistorier I(1836) Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) © blå tekst = ord ændret i forhold til originalen. (Justering ifølge 1948-sprogreformen er ikke farvemarkeret) Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan beklageligvis opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning 'på tværs' bør dog være muligt.
Oldtidens Vise have snildt opfundet, hvorledes man uden at være Folk grov lige op i Ansigtet, kunde sige dem Sandheden. De holdt nemlig foran dem et sælsomt Speil, i hvilket alle Slags Dyr og forunderlige Ting kom tilsyne og frembragte et lige saa morende som opbyggeligt Skue. Det kaldte de en Fabel, og hvad Taabeligt eller Klogt nu Dyrene der udrettede maatte Menneskene føre over paa sig og derved tænke: det er Dig Fabelen sigter til! Saaledes kunde nu Ingen blive vred derover. Vi ville tage et Exempel: Der vare to høie Bjerge, og øverst oppe paa hvert Bjerg stod et Slot. Nede i Dalen løb en Hund, den snusede henad Jorden ligesom om den, for at stille Hungeren, søgte efter Muus eller Agerhøns. Da klang med eet, fra det ene Slot, Trompeten, som forkyndte, at man nu skulde der til Bords. Hunden løb strax op ad Bjerget for at faae lidt med, men i det den var kommen Halvveien, holdt Trompeterne op at blæse, og en Trompet fra det andet Slot begyndte. Da tænkte Hunden, her har man nu afspist før jeg kommer, men derovre vil man nu først til at spise; den løb derfor ned igjen og opad det andet Bjerg. Men nu begyndte igjen Trompeten paa det første Sted, derimod holdt den anden op. Hunden løb igjen ned ad, og igjen opad, og blev saaledes ved, til endelig begge	Oldtidens vise har snildt opfundet, hvordan man uden at være folk grove lige op i ansigtet, kunne sige dem sandheden. De holdt nemlig foran dem et sælsomt spejl, i hvilket alle slags dyr og forunderlige ting kom tilsyne og frembragte et lige så morsomt som opbyggeligt skue. Det kaldte de en fabel, og hvad tåbeligt eller klogt nu dyrene der udrettede måtte menneskene føre over på sig selv og derved tænke: <i>det er dig fabelen sigter til!</i> Sådan kunne nu ingen blive rigtig vrede over det. Vi vil tage et eksempel: Der var to høje bjerge, og øverst oppe på hvert bjerg stod et slot. Nede i dalen løb en hund, den snusede henad jorden, som om den, for at stille sulten, søgte efter mus eller agerhøns. Da klang med eet, fra det ene slot, trompeten, som forkyndte, at man nu skulle til bords der. Hunden løb straks op ad bjerget for at få lidt mad, men i det den var kommet halvvejen, holdt trompeterne op at blæse, og en trompet fra det andet slot begyndte. Da tænkte hunden, her har man nu spist før jeg kommer, men derovre skal man nu først til at spise; den løb derfor ned igen og opad det andet bjerg. Men nu begyndte igen trompeten paa det første sted; derimod holdt den anden op. Hunden løb igen nedad, og igen opad, og blev sådan ved, til endelig begge trompeter tav, og måltidet altså var endt paa hvilket sted

Trompeter taug stille, og Maaltidet var endt paa hvilket Sted den kom. Gjæt nu engang, hvad Oldtidens Vise ville sige med denne Fabel og hvem der er den Nar, som saaledes løber sig træt uden at vinde, hverken her eller der.	den end kom. Gæt nu engang, hvad oldtidens vise ville sige med denne fabel og hvem der er den nar, som sådan løber sig træt uden at vinde, hverken her eller der.
Originalteksten, bragt her mhp. sammenligning med ændringerne i 2019-versionen, er fra Det Kongelige Biblioteks HCA online-arkiv (efter DSL-udgaven 1963-1967). Der kan være enkelte 'digitale fejl' i disse ældre online-originaler. Link: http://wayback-01.kb.dk/wayback/20101103141246/http://www2.kb.dk/elib/lit//dan/andersen/eventyr.dsl/index.htm	Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) ©